

169

USTAWA

z dnia 3 lutego 2001 r.

o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 91, poz. 410, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 94, poz. 1037 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szkołą pielęgniarską w rozumieniu ustawy jest, prowadząca kształcenie w zawodzie pielęgniarki:

- 1) szkoła pomaturalna,
- 2) wyższa szkoła zawodowa,
- 3) szkoła wyższa, prowadząca kształcenie w formie:
 - a) studiów magisterskich lub
 - b) studiów wyższych zawodowych.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Szkołą położnych w rozumieniu ustawy jest, prowadząca kształcenie w zawodzie położnej:

- 1) szkoła pomaturalna,
- 2) wyższa szkoła zawodowa,
- 3) szkoła wyższa, prowadząca kształcenie w formie:
 - a) studiów magisterskich lub
 - b) studiów wyższych zawodowych.”;

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Absolwent szkoły pielęgniarskiej, o której mowa w art. 7 ust. 2:

- 1) w pkt 1 – uzyskuje tytuł zawodowy pielęgniarki,
- 2) w pkt 2 i 3 lit. b) — uzyskuje tytuł zawodowy licencjata pielęgniarstwa,
- 3) w pkt 3 lit. a) — uzyskuje tytuł zawodowy magistra pielęgniarstwa.

2. Absolwent szkoły położnych, o której mowa w art. 7 ust. 3:

- 1) w pkt 1 — uzyskuje tytuł zawodowy położnej,
- 2) w pkt 2 i 3 lit. b) — uzyskuje tytuł zawodowy licencjata położnictwa,
- 3) w pkt 3 lit. a) — uzyskuje tytuł zawodowy magistra położnictwa.

3. Pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma prawo używania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedniego tytułu zawodowego wymienionego w ust. 1 i 2, jeżeli posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument nadany przez państwo członkowskie, potwierdzający kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej.”;

3) po art. 8 dodaje się art. 8a—8c w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Tworzy się Krajową Radę Akredytacyjną Szkolnictwa Medycznego, działającą przy ministrze właściwym do spraw zdrowia, zwaną dalej «Krajową Radą».

2. W skład Krajowej Rady wchodzi do 12 członków, których powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia spośród kandydatów zgłoszonych w połowie przez szkoły wymienione w art. 7 ust. 2 i 3 oraz w połowie przez samorząd pielęgniarek i położnych, stowarzyszenia i organizacje zawodowe pielęgniarek i położnych. Członkowie Krajowej Rady wybierają spośród siebie przewodniczącego Krajowej Rady.

3. Kadencja Krajowej Rady trwa 4 lata.

4. Krajowa Rada działa na posiedzeniach, którym przewodniczy przewodniczący Krajowej Rady albo inna upoważniona przez niego osoba.

5. W posiedzeniach Krajowej Rady uczestniczą, z głosem doradczym, przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia i przedstawiciel ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

6. Do zadań Krajowej Rady należy:

- 1) ocena, czy szkoła wyższa ubiegająca się o akredytację spełnia standardy kształcenia, w tym wymogi programowe określone odrębnymi przepisami,
- 2) bieżąca ocena spełniania przez szkoły standardów kształcenia, w szczególności poprzez wizytację szkół i analizę wyników nauczania,

- 3) występowanie do ministra właściwego do spraw zdrowia z wnioskami o wydanie akredytacji lub jej cofnięcie w przypadku niespełniania standardów kształcenia.
 7. Przedmiotem wizytacji szkół, o której mowa w ust. 6 pkt 2, jest badanie przebiegu i warunków realizacji procesu nauczania.
 8. Wizytacja przeprowadzana jest na podstawie imiennego upoważnienia wydanego przez przewodniczącego Krajowej Rady.
 9. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 8, powinno zawierać:
 - 1) imię i nazwisko osoby uprawnionej do przeprowadzenia wizytacji,
 - 2) nazwę szkoły objętej wizytacją,
 - 3) cel wizytacji,
 - 4) termin przeprowadzenia wizytacji.
 10. W trakcie trwania wizytacji szkoła jest obowiązana udostępniać wszelkie dokumenty i udzielać wyjaśnień w sprawach objętych celem wizytacji.
 11. Członkom Krajowej Rady przysługuje wynagrodzenie w formie ryczałtu. Miesięczna wysokość ryczałtu nie może być wyższa niż 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłaty nagród z zysku za ubiegły rok, ogłaszanego, w drodze obwieszczenia, przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».
 12. Prace Krajowej Rady są finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.
- Art. 8b. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowy tryb i zakres działania Krajowej Rady, uwzględniając sposób przeprowadzania oceny niezbędnej do uzyskania i utrzymania akredytacji,
 - 2) tryb wyłaniania członków Krajowej Rady, w tym w szczególności dane, jakie powinno zawierać ogłoszenie o naborze kandydatów, dane objęte wnioskiem o zgłoszeniu kandydata, a także termin rozpatrzenia wniosku,
 - 3) wysokość i sposób wynagradzania członków Krajowej Rady, uwzględniając zakres realizowanych zadań i udział w pracach Krajowej Rady,
 - 4) tryb uzyskiwania akredytacji, uwzględniając w szczególności dane, jakie powinny zawierać wnioski o jej przeprowadzenie.
- Art. 8c. 1. Szkoła pielęgniarska i szkoła położniczych, z wyłączeniem szkół określonych w art. 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1, obowiązane są uzyskać akredytację potwierdzającą spełnianie standardów kształcenia.
2. Akredytację uzyskuje się po dokonaniu oceny spełniania przez szkołę standardów kształcenia, o których mowa w art. 8a ust. 6 pkt 1.
 3. Standardy kształcenia określa, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady, uwzględniając w szczególności wymagania dotyczące:
 - 1) sposobu realizacji programu kształcenia,
 - 2) kadry prowadzącej kształcenie,
 - 3) bazy dydaktycznej, w tym szkolenia praktycznego,
 - 4) posiadania wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia.
 4. Akredytację uzyskuje się na okres od 3 do 5 lat.
 5. Uzyskanie, odmowa lub cofnięcie akredytacji następuje w drodze decyzji administracyjnej.
 6. Cofnięcie akredytacji powoduje wstrzymanie rekrutacji do czasu ponownego uzyskania akredytacji.
 7. Do czasu ponownego uzyskania akredytacji sposób i tryb przeprowadzenia egzaminu dyplomowego ustala minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji administracyjnej.
 8. Uzyskanie akredytacji potwierdza certyfikat wydawany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, na wniosek Krajowej Rady.
 9. Uzyskanie akredytacji i wydanie certyfikatu podlega opłacie ponoszonej przez ubiegającego się o uzyskanie akredytacji i wydanie certyfikatu; opłata stanowi dochód budżetu państwa.
 10. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za uzyskanie akredytacji oraz wydanie certyfikatu, uwzględniając koszty ponoszone przez Krajową Radę.”;
- 4) w art. 9:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Pielęgniarka po ukończeniu szkoły, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1, oraz położna po

ukończeniu szkoły, o której mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1, w celu uzyskania prawa wykonywania zawodu są obowiązane do odbycia 12-miesięcznego stażu podyplomowego w zakładzie opieki zdrowotnej.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Staż podyplomowy odbywany przez cudzoziemców nie jest finansowany ze środków publicznych; zasady finansowania stażu reguluje umowa zawarta między odbywającym staż a zakładem opieki zdrowotnej organizującym staż.”;

5) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma prawo używania tytułu albo stopnia naukowego, do którego jest uprawniona, o ile ten tytuł lub stopień albo jego skrót nie jest tożsamy z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego pielęgniarka, położna nie jest uprawniona.

2. Jeżeli tytuł albo stopień naukowy, do którego pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest uprawniona, jest tożsamy z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego nie jest uprawniona, pielęgniarka, położna postępuje się tytułem albo stopniem naukowym określonym przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, zgodnie z ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, nazwy tytułów i stopni naukowych, jakich używać może na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pielęgniarka, położna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli tytuł lub stopień naukowy przez nią posiadany jest tożsamy z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego pielęgniarka, położna nie jest uprawniona, uwzględniając w szczególności nazwy tytułów lub stopni naukowych.”;

6) w art. 11 po ust. 3 dodaje się ust. 4—8 w brzmieniu:

„4. Pielęgniarsce, położnej będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej przysługuje prawo wykonywania zawodu pielęgniarki lub zawodu położnej, jeżeli:

1) posiada dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną lub czynności położnej,

2) posiada pełną zdolność do czynności prawnych,

3) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu, potwierdzony zaświadczeniem wydanym przez upoważnione władze państwa członkowskiego, którego obywatelem jest pielęgniarka, położna,

4) przedstawi zaświadczenie odpowiedniego organu państwa, którego jest obywatelem, że nie została pozbawiona prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszona i nie toczy się przeciwko niej postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu,

5) władza językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski» wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.

6. Pielęgniarka, położna, o której mowa w ust. 4, wykonująca zawód pielęgniarki, położnej, legitymująca się dyplomem, świadectwem lub innym dowodem wydanym przez władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej przed 1977 r. w odniesieniu do pielęgniarki i przed 1980 r. w odniesieniu do położnej, niewymienionym w obwieszczeniu wydanym na podstawie ust. 5, obowiązana jest przedstawić dodatkowo zaświadczenie o przebiegu pracy zawodowej w okresie 3 lat, wybranym z ostatnich 5 lat.

7. Pielęgniarka, położna, o której mowa w ust. 4, zamierzająca tymczasowo wykonywać zawód pielęgniarki, położnej, obowiązana jest powiadomić o tym okręgową radę pielęgniarek i położnych właściwą ze względu na miejsce udzielanych świadczeń oraz przedstawić dokument potwierdzający prawo wykonywania zawodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej i wskazać miejsce wykonywania świadczeń, z zastrzeżeniem art. 14.

8. Szczegółowy zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie konieczny do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia, uwzględniając zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 4 i 5 ustawy.”;

7) w art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Stwierdzenie prawa wykonywania zawodu w odniesieniu do pielęgniarki, położnej będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej przez okręgową radę pielęgniarek i położnych powinno być dokonane niezwłocznie, nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia wszystkich wymaganych dokumentów określonych ustawą.”;

8) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych, o której mowa w art. 12 ust. 1, może przyznać, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 4, prawo wykonywania zawodu pielęgniarki lub zawodu położnej na stałe albo na czas określony cudzoziemcowi, który:

- 1) posiada zezwolenie na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej,
- 3) przedstawił zaświadczenie o wykonywaniu zawodu pielęgniarki, położnej na podstawie przepisów obowiązujących w państwie, w którym dotychczas wykonywał zawód,
- 4) przedstawi zaświadczenie odpowiedniego organu państwa, którego jest obywatelem, że nie został pozbawiony prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszono i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu,
- 5) spełnia warunki, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2, 4 i 5,

6) odbył 12-miesięczny staż podyplomowy w zakładzie opieki zdrowotnej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych może przyznać cudzoziemcowi niebędącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który spełnia warunki określone w art. 11 ust. 2 pkt 2, 4 i 5, ograniczone prawo wykonywania zawodu na czas odbycia stażu podyplomowego lub kształcenia podyplomowego.”;

9) w art. 25 :

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie na wykonywanie indywidualnej praktyki wydaje się, jeżeli pielęgniarka, położna posiada prawo wykonywania zawodu.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada prawo wykonywania zawodu,”.

Art. 2. Od roku szkolnego 2003/2004 nie przeprowadza się rekrutacji kandydatów do szkół, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 3. Jednolity tekst ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej zostanie ogłoszony do dnia 30 czerwca 2001 r.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 w zakresie dotyczącym art. 8c, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., oraz art. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 8 ust. 3 i art. 1 pkt 5—7 i pkt 9, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*